

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 9.7.2012
Čj. 226/2012-OD-SPZ/2

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. E. H. - stížnost pro porušení zákona

Příloha: tr. spis Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 33T 176/2010

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného E. H. (...),

stížnost pro porušení zákona

proti všem výrokům trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 31.12.2010, sp. zn. 33T 176/2010, který nabyl právní moci dne 26. 4. 2011.

Stížností pro porušení zákona je napadán výše citovaný trestní příkaz, neboť jím byl porušen zákon v ust. § 205 odst. 2 TrZ a v řízení, které jeho vydání předcházelo v ust. § 2 odst. 5, odst. 6 tr. řádu v neprospěch obviněného E. H.

Shora označeným trestním příkazem byl obv. E. H. uznán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 TrZ, jehož se dopustil tím, že dne 13. 12. 2010 v době od 13.30 hod. do 14.00 hod. v P., vstoupil do volně přístupné kanceláře č. 207 ve 2. nadzemním podlaží, a zde ke škodě poškozeného JUDr. B. P., nar. odcizil z volně odložené tašky koženou peněženku hnědé barvy v hodnotě cca 200 Kč, obsahující finanční hotovost ve výši 236 Kč, přičemž uvedeného jednání se dopustil poté, co byl rozsudkem Okresního soudu Ústí nad Labem ze dne 5. 1. 2004, sp. zn. 4T 57/2003, který nabyl právní moci dne 31.5.2007, odsouzen pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, odst. 2 tr. zákona účinného do 31.12.2009 (dále jen tr. zákon), k trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 1 roku. Za uvedený přečin byl obviněnému uložen trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let s dohledem.

Z ustanovení § 60 odst. 1 tr. zákona vyplývá, že jestliže podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil. Neučinil-li soud do jednoho roku od uplynutí zkušební doby rozhodnutí podle odstavce 1, aniž na tom měl podmíněně odsouzený vinu, má se dle ustanovení § 60 odst. 2 tr. zákona za to, že se podmíněně odsouzený osvědčil. Podle § 60 odst. 3 tr. zákona bylo-li vysloveno, že se podmíněně odsouzený osvědčil, anebo má-li se za to, že se osvědčil, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen.

Podle § 205 odst. 2 TrZ spáchá přečin krádeže ten, kdo si присvojí cizí věc tím, že se jí zmocní a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán.

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezabývá orgány činné v trestním řízení povinností přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezabývá soud povinností, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí. Podle odst. 6 téhož ustanovení orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Těmito ustanoveními se ovšem Obvodní soud pro Prahu 4 při svém rozhodování neřídil. Jak totiž plyne ze spisu, obviněný byl dne 5.1.2004 rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem – soudu pro mládež, pod sp. zn. 4T 57/2003, uznán vinným proviněním krádeže podle § 247 odst. 1, odst. 2 tr. zákona, a bylo mu uloženo trestní opatření odnětí svobody v délce trvání 3 měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku. Zkušební doba z tohoto odsouzení obviněnému uplynula dne 31.5.2008, přičemž dnem 31.5.2009 se ze zákona osvědčil ve smyslu § 60 odst. 2 tr. zákona a tak se na něj, podle dikce § 60 odst. 3 tr. zákona, musí pohlížet, jako by nebyl odsouzen. Proto v jednání obviněného E. H. ze dne 13.12.2010, pro které byl odsouzen napadeným trestním příkazem, není možno shledat naplnění zákonných znaků přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 TrZ, neboť u něj nebyl naplněn zákonný znak speciální recidivy, tedy že by byl pro shodné jednání v posledních 3 letech odsouzen nebo potrestán. V jednání obviněného ovšem nemožno shledat ani žádnou z dalších alternativ § 205 odst. 1 písm. a-e) TrZ. S ohledem na zákonné účinky zahlazení odsouzení Okresním soudem v Ústí nad Labem, nemělo být k tomuto odsouzení vůbec přihlíženo a jednání obviněného bylo třeba posoudit nanejvýš jako přestupek proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích v platném znění. V době vydání trestního příkazu dne 31.12.2010 měla samosoudkyně k dispozici v trestním spise založený opis rejstříku trestů obviněného, ze kterého shora uvedené informace vyplývají, což ji správně, po ověření těchto údajů provedením důkazu spisem OS v Ústí nad Labem 4T 57/2003, mělo vést k jinému postupu než-li k vydání trestního příkazu (postup podle § 222 odst. 2 tr. řádu). Možno tedy resumovat, že Obvodní soud pro Prahu 4 vydáním trestního příkazu v případě obv. E. H., kterým ho uznal vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 TrZ, porušil zákon v jeho neprospěch.

S ohledem na výše uvedené proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 31.12.2010, sp. zn. 33T 176/2010, byl porušen zákon v ustanovení § 205 odst. 2 TrZ a v řízení, které jeho vydání předcházelo v ustanoveních § 2 odst. 5 a odst. 6 tr. řádu, v neprospěch obviněného E. H.,
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu zrušil pravomocný trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 31.12.2010, sp. zn. 33T 176/2010, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušený trestní příkaz obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu, případně podle § 271 odst. 1 tr. řádu.

Nejvyšší soud zamítl dne 14.8.2012 pod sp.zn. [6 Tz 57/2012](#).